

VIA CRUCIS EN TEMPS DE PANDÈMIA

Germans estimats, la Quaresma ha esdevingut per una causa imprevista una Quaresma diferent marcada pel dolor de la pandèmia que afligeix el món i que afecta la vida de cada u i de les nostres comunitats.

Disposem-nos amb el cor desolat a meditar el camí de la creu, segons l'exercici piados del poble cristià. L'Església abraça amb amor i pregària la creu de nostre Senyor Jesucrist. És fer una reflexió viva i apassionant de la passió de l'home d'avui contrastant-la amb la de Jesús, per aprendre que no hi ha nit definitiva, ni interrogant a què Jesús no doni amb la seva mateixa vida una resposta.

El Via Crucis és una invitació a integrar-nos de ple en aquest espai on Jesús dona la seva vida, per amor i per estimar, per la seva fidelitat a Déu i per la salvació dels homes. El *Via Crucis* són XIV aturades que ens empenyen al silenci i a la conversió personal, a l'esperança, a la fortalesa i a la contemplació. És sentir-nos solidaris amb Crist i amb els crucificats d'avui, per la solitud, la indiferència, l'atur, la malaltia i tantes altres creus, que en el silenci, Déu sosté. Volem acompanyar-lo, volem acompanyar a tantes persones que estan essent tocades per aquesta situació d'emergència sanitària i fer aquest recorregut amb Jesús.

1a. Estació: Jesús és condemnat a mort.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

De la segona carta de sant Pau als Corintis:

Germans: De fet, als qui són adults en la fe, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és d'aquest món ni dels qui el dominen, que han de ser destituïts, sinó la saviesa de Déu, amagada en el seu signi: des d'abans dels temps ell l'havia destinada a ser la nostra glòria. Cap dels qui dominen aquest món no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, no haurien crucificat el Senyor de la glòria. (12, 6-8).

Meditació

Jesús és sentenciat. A Jesús tots els condemnen: els jueus que es comporten com si no fossin del poble de l'aliança, els pagans que no els importa per a res la causa del jove de Natzaret. La seva condemna serà proclamada a tres llengües segons el rètol de la creu, anunciant així, que la seva vida i la seva mort està destinada a ser

salvació per a tothom. En aquests dies de pandèmia preguem que la salvació de Crist, salut per als malalts, vida eterna pels difunts, amor renovat pels qui lluiten a favor dels altres i esperança pels pobres, arribi a tothom. Que els fruits de la redempció de Crist es manifestin a tot el món. Preguem en silenci. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor fixeu les llagues de Jesús crucificat a la creu.*

2a. Estació: Jesús pren la seva creu.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

De la primera carta de sant Pau als de Corint:

On són els savis d'aquest món? On són els mestres de la Llei? On són els qui saben discutir? Déu ha convertit en absurda la saviesa d'aquest món! El món comptava amb la saviesa de Déu, però malgrat aquella saviesa no va arribar a reconèixer-lo; per això Déu ha volgut salvar els creients per aquest absurd que prediquem. Els jueus demanen prodigis, i els grecs cerquen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus i, per als grecs, un absurd. Però és poder i saviesa de Déu per a tots els qui són cridats, tant jueus com grecs. Perquè allò que sembla absurd en l'obra de Déu és més savi que la saviesa dels homes, i allò que sembla feble en l'obra de Déu és més fort que no pas els homes. (2, 18-25).

Meditació

Jesús pren la creu amorosament i l'abraça. Ella serà la seva companya en les darreres hores de la seva vida. Amb la creu oferirà el do de la seva vida al Pare estimat en l'Amor que els habita tots dos i els manté en la unitat de la Trinitat. Amb la creu abraça tot el dolor del món. L'amor del Crist pren la creu de la pandèmia. El dolor que vivim pertany a Déu, és de Déu. Es un dolor sant i que santifica. La mirada del cristià quan té el dolor tant a prop és una mirada d'amor, de pregària viva, d'ofrena de sí mateix. A la vida tots somniem i bressolem grans desitjos, però en algun moment tot es trenca i fins el nostre cos comença a trencar-se. Comença llavors per a nosaltres també el camí vers la mort, el dolorós camí amb la creu de les nostres malalties físiques a les espatlles. Féu, Senyor, que sapiguem abraçar aquesta pesada càrrega segons la vostra voluntat. Ensenyeu-nos a acceptar els dolors que ens afligeixen i a participar de la vostra creu. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

3a. Estació: Jesús cau per primera vegada.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Del llibre dels salms d'Israel:

Confia en el Senyor, fes el bé,
i viuràs segur en el país.
Que sigui el Senyor la teva delícia:
ell et donarà el que desitja el teu cor.
El Senyor guia els passos de l'home,
el manté ferm i vetlla el seu camí;
si mai cau, no queda estès a terra,
perquè el Senyor li dona la mà (Sl 36, 4-24).

Meditació

Extenuats, però no derrotats. Caiguts, quasi en un no poder més, estan tots els qui treballen als hospitals. L'amor i la fe els fa redreça i els renova les forces. Senyor Jesucrist, sigueu vós la seva força, renoveu la seva voluntat de servir els altres. Feu d'ells, Senyor Jesús, instrument del vostre consol i de la vostra pau. Beneïu els nostres metges (fem memòria dels qui coneixem), de les infermeres i auxiliars, dels nois valents que porten les ambulàncies i traslladen malalts. Dels qui tenen l'hospital a punt en la neteja i en l'administració. Cada hospital és un santuari de dolor, un lloc de la presència de Déu.

En aquesta estació, Senyor, feu que prenguem la pròpia feblesa. També nosaltres podem caure i que, de fet, moltes vegades hem caigut, i hem de comprendre als qui cauen. Que també nosaltres sapiguem ser consol i suport pels qui ens envolten ens moments de cansament. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

4a. Estació: Jesús retroba la seva mare.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

De la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans: Portem aquest tresor en gerres de terrissa, perquè quedi ben clar que aquest poder incomparable ve de Déu, i no pas de nosaltres. Ens veiem oprimits pertot arreu, però no esclafats; sense camins a seguir, però no sense sortida; perseguits, però no atrapats; tirats per terra, però no abatuts; sempre portem en el nostre cos els senyals de l'agonia de Jesús, perquè també en el nostre cos es manifesti la seva vida (4, 7-9).

Meditació

És realment colpidor el dolor de tantes persones que de lluny, per causa del virus, no poden acostar-se els qui estan malalts i, si moren, no els poden acompanyar. ¡Que n'és de trist saber que el qui estimes està a prop i no hi pots estar present! Com Maria han de participar de lluny del sofriment dels qui estimen. No poden estar físicament al costat del seu familiar per la difícil situació de contagi i, no obstant, se senten íntimament units al seu ésser estimat per acompanyar-lo en el dolor. ¡Que terrible és el sofriment d'un malalt que no té ningú a prop! És com la soledat poruga del naufrag enmig de l'oceà. Hi ha sofriments que ningú en aquest món pot consolar, només ho pot fer Déu.

Senyor, feu que els malalts tinguin sempre, prop del seu llit, un cor amorós, de manera que puguin sentir-se recolzats, compresos, estimats i consolats. Senyor Jesucrist, per intercessió de la teva Mare, dolorosa i amorosa en el camí de la creu, ompliu de consol els qui viuen aquest dolor. Pels sofriments de la vostra mare, tingueu pietat de nosaltres (Pausa). *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

5a Estació: El Cirineu ajuda a Jesús a portar la creu.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

De la carta de sant Pau als Gàlates:

Germans: Ajudeu-vos a portar les càrregues els uns als altres, i compliu així la llei de Crist. Si algú es pensa ser alguna cosa, quan de fet no és res, s'enganya a si mateix. Més aviat, que cadascú examini la seva pròpia conducta; llavors, si troba motius per a gloriar-se, serà veient-se a ell mateix i no comparant-se amb els altres. Cadascú ha de fer la pròpia tasca. No ens cansem de fer el bé; perquè, si no defallim, quan arribi el temps recollirem. Així, doncs, ara que hi som a temps, fem el bé a tothom, però sobretot als qui formen la família dels creients. (Ga 6, 3-5.9-10)

Meditació

Contemplant Crist ajudat pel Cirineu, preguem per tots els qui en aquests dies de la pandèmia ajuden els altres i, amb risc de perdre la salut, a compleixen amb el seu treball de cada dia. Ells sostenen la creu del Crist i la del món.

Per la vostra santa creu, Senyor Jesús, beneïu-los a ells i a les seves famílies. Que el bé que fan s'ajunti al bé que s'ha fet des del començament del món fins que sigui consumat en el Regne.

Recordem també a tantes persones que estan lliurant la seva vida pels altres per intentar salvar vides o per ajudar-nos a gestionar la situació d'emergència sanitària que estem vivint: personal sanitari, cossos de seguretat, educadors ... els qui atenen els negocis alimentaris, personal de neteja ... Són els herois anònims

que estan ajudant a sostenir la nostra societat i ens conviden, també a nosaltres, a ser profetes d'esperança enmig de la tribulació. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

6a Estació: La Verònica eixuga el rostre de Jesús.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

De la segona carta de sant Pau als Corintis:

Germans: Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, Pare entranyable i Déu de tot consol. Ell ens conforta en totes les nostres adversitats, perquè nosaltres mateixos, gràcies al consol que rebem de Déu, sapiguem confortar els qui passen alguna pena. És cert que compartim abundantment els sofriments de Crist, però també, gràcies a ell, el consol que rebem és abundant. (2Co 1, 2-4).

Meditació

Contemplant la Verònica eixugant el rostre de Jesús segons la piadosa tradició de l'Església de Jerusalem, pensem en tants metges i infermeres i infermeres que eixuguen el rostre dels malalts amb un somriure, amb una paraula de coratge, amb una dedicació delicada i exquisida. Potser d'alguns ho sabem i d'altres no, però no importa, ja que el Senyor va dir: *Tot el que féreu o deixàreu de fer a un germà meu per petit, que fos, m'ho féreu a mi.* Que el Senyor els doni la pau i el bé.

Preguem pels refugiats i immigrants, els que han perdut la seva llar, els desnonats, les dones que pateixen la violència de gènere. En aquests moments, on el focus mediàtic està en la pandèmia del coronavirus, sembla com si ja no existissin.

Nosaltres podem repetir avui el gest de consol de la Verònica en el rostre de Crist que se'ns fa present en tants germans nostres que comparteixen de diverses maneres el desarrelament i marginació, els descartats del món. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

7a Estació: Jesús cau per segona vegada.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Del llibre del profeta Jeremies:

La terra de Judà està de dol,
defalleixen els portals de les ciutats,
la gent es plany arreu del país,

puja el clam de Jerusalem.
 Les nostres culpes ens acusen,
 però tu, Senyor,
 actua com escau al teu nom!
 Són moltes les nostres infidelitats,
 hem pecat contra tu.
 Esperança d'Israel,
 salvador en temps d'infortuni,
 per què hauries de ser
 com un foraster en el país,
 com un vianant
 que s'atura a passar la nit?
 Per què et comportes
 com un home esgotat,
 com un guerrer incapaç de salvar,
 quan tu, Senyor, ets enmig nostre,
 i nosaltres portem el teu nom?
 No ens abandonis! (14, 2.8-9).

Meditació

Contemplant Jesús a terra en el camí de la creu evoquem el món abatut per la pandèmia. Recordem l'ensenyament adolorit del Papa Francesc: «La tempesta (l'epidèmia) posa al descobert les falses i supèrflues superioritats amb què hem bastit el món [...], les injustícies planetàries, el crit dels pobres i del planeta, greument malalt». I ens preguntà: «¿Per què tenim por; és que no tenim fe?». Ens va dir també: «Aquest temps de prova és temps d'opció entre allò que és necessari i el que no ho és, de restablir el rumb de la vida cap a Déu i els altres». El Papa va recordar que «la humanitat no és autosuficient; sols ens enfonsem» i va aconsellar: «Convidem Jesús a la barca de la nostra vida. Amb Ell a bord no es naufraga i fins i tot allò que sembla danyós pot esdevenir alguna cosa bona». Units a Jesús ningú es pot sentir sol. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

8a Estació: Jesús consola les dones de Jerusalem.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Del llibre del profeta Isaïes

«Consoleu,
 consoleu el meu poble»,
 diu el vostre Déu.
 «Parleu al cor de Jerusalem
 i anuncieu-li
 que s'ha acabat la seva servitud,
 que li ha estat perdonada la culpa,
 que ha rebut del Senyor

doble paga per tots els seus pecats.»
 Una veu diu:
 «Fes una crida!»
 I una altra respon:
 «Quina crida he de fer?»
 «Proclama
 que els homes són tots herba
 i que la seva bondat
 és com la flor dels prats:
 l'herba s'asseca i la flor es marceix
 així que bufa l'alè del Senyor.
 Ben cert: els pobles són herba!
 L'herba s'asseca i la flor es marceix,
 però la paraula del nostre Déu
 dura per sempre»(40, 1-8).

Meditació

Contemplant a Jesús que consola les dones de Jerusalem, acollim el consol i la força que Déu ens dona en aquests moments i donem-li gràcies. Si no tinguéssim fe el buit encara seria més gran. Crist salva l'esperança del món. Que la caritat no es refredi en aquest temps de desolació i que el Senyor aboqui sobre nosaltres un esperit de compassió, una tendresa infinita. Tinguem compassió dels ancians que plens de por romanen als geriàtrics i residències. Evoquem el confinament de la gent que viu sola, tants i tants! Pensem en els pobles del tercer món que no surten als mitjans de comunicació a penes, de l'Àfrica, de l'Àsia, de Llatina- Amèrica. La compassió no és una virtut dels febles, sinó dels forts. Que el Senyor tregui de nosaltres el cor de pedra i ens concedeixi un cor compassiu, capaç d'experimentar com a propi el dolor de l'altre. Quantes vegades el Papa Francesc ha predicat: «El món ha perdut la capacitat de plorar!» Que la prova que vivim ens faci sensibles al dolor de l'altre, com la santes dones de Jerusalem, que ploraven la mort del Fill de Déu, com si fos la mort d'un fill únic seu. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

9a Estació: Jesús cau per tercera vegada.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Del llibre del profeta Jeremies:

Diu el Senyor, Déu d'Israel, a aquesta ciutat, que vosaltres reconeixeu que ha estat posada en mans del rei de Babilònia per l'espasa, la fam i la pesta: Jo aplegaré aquesta gent de tots els països per on l'han dispersada el meu enuig i la meva gran indignació, i la faré tornar aquí, perquè hi visqui sense temença. Ells seran el meu poble i jo seré el seu Déu. Faré que tots tinguin un sol cor i un sol comportament, tots em veneraran dia rere dia, per a bé d'ells i dels seus descendents. Pactaré amb ells una aliança eterna: no em cansaré de ser a prop seu per fer-los el bé; faré que em venerin de tot cor i no s'allunyin de mi. El meu goig serà fer-los el bé:

amb tot el cor i amb tota l'ànima els implantaré sòlidament en aquesta terra (32, 16-41).

Meditació

El Senyor cau per tercera vegada, el que ens fa meditar que la humanitat, que viu la pandèmia, haurà d'aprendre moltes lliçons. Quantes vegades la humanitat no ha caigut en errors i mai n'ha après i ha estat oblidadissa dels seus propis horrors. ¿Qui pot entendre el cor de l'home? Mirant el Crist, que per nosaltres va a la mort, adonem-nos que només l'amor pot salvar el món. Només Déu pot salvar la humanitat.

Hem vist com el virus, com un àngel exterminador, ha visita el món, però també hem vist com la humanitat ha tret el millor de sí mateixa i ha esdevingut solidària i compassiva. La pandèmia ens ha fet tots humils, ha humiliat el món i des de la humilitat sempre es pot créixer, mai des de l'orgull.

¿I l'Església què ha fet? L'Església s'ha posat a pregar com mai i el sacerdoci ministerial ha resplendit de nou en els preveres que s'han posat, com sempre, al costat de la gent i han fet i fan el que poden per a ser propers. La gent això ho sap i ho estima. També molts cristians han estat a prop uns dels altres, Càritas ha continuat el seu servei i els catequistes s'han comunicat amb els infants, trametent-los material i sobretot el seu amor. Els grans discursos pastorals han quedat buits, han quedat els gestos, la presència. Preguem ara pels sacerdots de tot el món. Han hagut de tancar les Esglésies, però no han tancat el seu cor. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

10a Estació: Jesús és despullat de les vestidures.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

De l'evangeli de Joan:

«Els soldats, quan hagueren crucificat Jesús, van agafar el seu mantell i en feren quatre parts, una per a cada soldat, i també prengueren la túnica. Però la túnica era sense costura, teixida d'una sola peça de dalt a baix, i es digueren entre ells: –No 'esquincem; sortegem-la a veure a qui toca. S'havia de complir allò que diu l'Escriptura: S'han repartit entre ells els meus vestits; s'han jugat als daus la meva roba. Això és el que van fer els soldats» (19, 10-24).

Meditació

Li han pres tot al Senyor, les seves pobres pertinences li són preses. ¡Oh pobre! ¡Oh benaurada pobresa del Fill de Déu que ens enriqueix a tots! També la pandèmia ha pres moltes coses de les persones: a alguns la salut, a altres la vida, a d'altres persones estimades que no poden visitar. A molts el treball, a molts l'alegria. El

virus maligne ha mostrar la seva virulència i ens ha mostrat fins quin punt som pobres i fràgils les persones. També fins a quin punt necessitem dels altres per sobreviure en situacions semblants. Quantes persones no estan soles a les UCIS lluitant amb el respirador! Quantes persones no han mort soles! Quantes persones no han experimentat l'abandó de Déu! Ells s'identifiquen amb Crist crucificat per participar de la glòria de la seva resurrecció.

Pensem que som necessaris, creiem que sense nosaltres res funciona, com si el món depengués de nosaltres. No només això, sinó que vivim insatisfets amb el que tenim i sempre anhelem tenir el que no tenim, sempre volem tenir més i més.

La malaltia ens despulla de tots els somnis i de tots els desitjos: ens deixa nus de el tot, ens deixa cara a cara amb la mort. Senyor, doneu-nos la saviesa del cor per tornar a vós i valorar més el que som que no pas el que tenim. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

11a Estació Jesús és crucificat.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

De l'Ofici dels sants Sofriments de la Litúrgia bizantina:

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, que ens faci veure la claror de la seva mirada. La terra coneixerà els vostres designis, i tots els pobles veuran la salvació. La terra ha donat el seu fruit, el Senyor, el nostre Déu, ens beneeix. El veritable arbre de la vida s'ha manifestat en la creu de nostre Senyor Jesucrist. Que el Senyor ens beneeixi, i el venerin d'un cap a l'altre de la terra.

Meditació

El Senyor és crucificat. El Senyor no ha vingut a explicar el sofriment i el mal del món, aquest roman en si mateix com a misteri. Ell ha vingut a viure'l amb nosaltres, a assumir-lo i a transformar-lo per l'amor i d'aquesta manera el redimeix.

Recordem els nens i els ancians en aquesta situació de pandèmia mundial, també recordem a les nenes i nens venuts, obligats a treballar, abandonant el seu infantesa. Als nens que són víctimes de la violència. És dolorós veure com els nens són desposseïts del seu tresor més preuat: la seva infància, la seva innocència. Ells són el futur, però quin futur podran tenir si l'única llar que coneixen és el carrer, si l'únic joc és treballar.

Recordem-nos dels ancians que aquests dies pateixen, de la por i de la solitud dels qui estan a les residències i tenen la tristesa immensa de no poder veure els seus, els nets del seu cor. De les persones que viuen soles. Ompliu-ho tot del vostre amor. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

12a. Estació: Jesús mor a la creu.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

De l'evangeli de sant Joan:

«Després d'això, Jesús, sabent que tot s'havia realitzat, perquè s'acabés de complir l'Escriptura, va dir: –Tinc set. Hi havia allà un gerro ple de vinagre. Van posar al capdamunt d'un manat d'hisop una esponja xopa d'aquell vinagre i la hi acostaren als llavis. Quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir: –Tot s'ha complert. Llavors inclinà el cap i va lliurar l'esperit».

Meditació

A hores d'ara ja ho heu donat tot, Senyor. Només us queda morir. I des de la creu, invocar al Pare: «A les vostres mans encomano el meu esperit». Després inclinàreu el cap i vàreu morir. Moríeu cap a dins del Pare, però per nosaltres lliuràreu l'Esperit. La primera experiència de l'Església (representada per Maria i el deixeble estimat) és sentir-se estimada. Inclineu el cap sobre nosaltres, contempleu la nostra humanitat sofrent i doneu-li el vostre Amor.

Sabem que la creu no és el final, i aquesta és la nostra esperança. Jesús ens demana que, com Ell, també nosaltres ens encomanem a les mans del Pare i ens confiïm nosaltres mateixos a la seva misericòrdia i a tots els qui estimem. Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai, aquesta és l'esperança que posem en vós. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

13a Estació: Jesús és davallat de la creu.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

De l'Ofici dels sants sofriments de la litúrgia bizantina:

Tota la carn santíssima del nostre Salvador ha suportat ignomínia per nosaltres: el cap, les espines; el rostre, les escopinades; les galtes, les bufetades; l'esquena, els assots, la boca, la fel barrejada amb vinagre; les oïdes, les blasfèmies; les mans, la canya de la mofa; tot el cos estirat damunt la creu, les mans i els peus, els claus; i el cor, la llança. Oh Senyor, vós heu patit per nosaltres i us heu abaixat perquè nosaltres fóssim elevats al vostre Regne. Senyor Salvador nostre, tingueu pietat de nosaltres.

Meditació

Preguem per tantes persones que pateixen els horrors de la guerra, la tortura, les víctimes de del terrorisme. Pels cristians perseguits. Preguem per tantes persones que viuen sota el terror i la por, i que senten com cada dia mor la seva esperança d'una vida en pau. Ajudem a baixar de la creu del sofriments als nostres germans, ells són el Crist sofrent i evitem quedar-nos impassibles davant d'aquestes situacions de patiment humà. Que la Mare de Déu sigui al capçal del llit de tots els malalts, que la seva intercessió consoli el cor de tots.

Preguem també pels qui han mort, molts en la solitud: que la seva vida sigui donada a Déu i trobin en plenitud tot el que en aquest món van esperar, estimar i viure. I que els seus familiars trobin consol i la memòria dels seus difunts sigui una benedicció per ells.

Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.

14a. Estació: Jesús és posat en el sepulcre.

V/ Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/ Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

De l'ofici dels sants sofriments de la litúrgia bizantina:

Veniu, celebrem la memòria de Josep d'Arimatea, la tarda en què va anar a demanar el cos de Jesús a Pilat. Deia: «Doneu-me el vianant que no tenia on reposar el cap! Doneu-me el cos del vianant que la mare ha contemplat crucificat a la creu». I pensava: «Com donaré sepultura a aquell que ha mort per mi? Com el cobriré amb un llençol ell que m'ha cobert de tendresa? Quins planys cantaré?». Oh Crist, Déu nostre, vós canviareu els meus plors en crits d'alegria per la vostra resurrecció. Nosaltres adorem la vostra passió i la vostra santa resurrecció.

Meditació

La vostra aventura humana. Senyor, ha acabat. El vostre cos ha estat sepultat en un sepulcre. Des del punt de vista humà heu fracassat per sempre. Però la vostra vida en canvi no acaba perquè heu vençut el pecat i vencerà també la mort. Us hem acompanyat durant aquest camí dolorós cap a la mort i us hem sentit present en el cor de tantes persones que en aquests moments en el món estan vivint una situació de vulnerabilitat. Feu que en nosaltres romangui l'experiència del vostre camí dolorós, i que puguem veure en cadascun dels germans sofrents el germen de glòria per a la vida futura (*pausa*).

Amb la sepultura de Jesús tot quedava submergit en les tenebres de tristesa i solitud. Però enmig d'aquestes tenebres brilla l'esperança certa de la resurrecció de Crist. En totes les situacions humanes que s'assemblin al misteri que ara contemplem, la fe en la resurrecció és el consol més ferm i profund que podem

tenir. *Tingueu pietat de nosaltres Senyor R/ Tingueu pietat. Oh santa Mare en mon cor.*

Pare nostre per les intencions del sant Pare.